

утвърдитоленъ, ако ли водата е пакъ тиха отговорътъ е отрицателенъ.

— Надѣж са че нема да кипне водата чрезъ твое лукавство.

— Ето! турямъ ведрѣцата близо до краката ти, щото не можъ да допрѣ до водата безъ да ма осѣтѣшъ.

— Сега, да, нема страхъ отъ измама; Милостивъ ми бѣди, о Бакхе! Тебѣ предпочително отъ другитѣ богове съмъ служилъ отъ сърце и вяжги; ако ми помогнешъ при този демонъ на водата, ще ти принесѣ даръ сребърната чаша, която лани откраднѣхъ. И ты о Демона, слушай, и внимавай! Ща ли можъ да искупѣ свободата си до година? ты го познавашъ защото живѣешъ въ въздуха, дѣто птицитѣ ти сѣ обадѣли сичкитѣ тайни на този домъ, и познавашъ че въ послѣднитѣ три години азъ съмъ обѣрижъ въ мой имотъ сичко което можихъ чрезъ способната си честность, (сирѣчь чрезъ петъ-тъ прѣста на рѣката си), да скрѣжъ безнаказанно, и сега ми трѣбать само двѣ хиляды сестерци, за да допѣлѣжъ количеството за искупа си. Демоне благій, кажи ми, да ли ще можъ да си ги докарамъ нѣкакъ? Говори! нека послушамъ да ли кипи водата; увы! тя е по мълчелива и отъ гробъ! но ако не е възможно до една година, ще ли ги спечелѣжъ за двѣ, за три години, е? чувамъ нѣщо, демонътъ пыпа вратата, демонътъ приближава да са поевѣ. Прочее да подиръ двѣ години ли? доста е толкосъ време! все мълчишъ! кажи, подиръ двѣ и половина ли? подиръ три? подиръ четири? . . . пріятелю демоне, по врага да идешъ! и момиче да бѣше толкосъ не бы мълчалъ. Кажи, подиръ петъ ли? подиръ шестъ? подиръ седемъ? о, въ пѣкала да идешъ! азъ нема да та пытамъ вече.

И Сосій ритѣжъ ведрѣцата отъ гнѣвъ и са залѣхъ колѣнитѣ му и послѣ като ставѣжъ, политаше и псуваше; той отвърза кърпата отъ очитѣ си и видѣ че са намѣрва въ като рогъ тъмно.

— Ей! дѣ си Недіе? свѣщъта огаснѣла. Лѣжкѣне! и ты ли изчезѣжъ? но ще та олувѣжъ, ще ти заплатѣжъ за лукавщинитѣ ти!

Той пристѣпѣ къмъ вратата която съ ключъ бѣхъ затворены изъ отвѣнъ, и глупецътъ са намѣри той запрѣнъ намѣсто безоката тесалийка. Какво можаше да стори горкїйтъ? да повика? боеше са да го не чуе Арбакъ и са научи за луднѣната му. А между туй Недіа вѣроятнѣ до сега е излѣзла презъ вратата на градината и побѣгнѣла.

«Но дѣ ще ты оти? мѣсляше си Сосій, да ли въ къщата си